Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru (Judecător S.Vîșcu)
Dosarul nr. 2a-1548/23
2-21009238-02-2a-26042023

D E C I Z I E

01 noiembrie 2023 mun. *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel *****

în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Angela Braga și Viorica Mihaila
Grefierul: Irina Pîntea

examinând în ședință de judecată publică cererea de apel declarată de ***** Iuri,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** Iuri către ***** Dina, cu privire la apărarea onoarei, demnității, și reputației profesionale, obligarea dezmințirii informației răspândite și repararea prejudiciului moral,

împotriva hotărârii din 23 ianuarie 2023 a Judecătoriei *****, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

Pretențiile reclamantului:

La 21 ianuarie 2021, ***** Iuri a depus cerere de chemare în judecată către ***** Dina, concretizată pe parcurs, cu privire la apărarea onoarei, demnității, și reputației profesionale, obligarea dezmințirii informației răspândite și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 29 decembrie 2020, avocatul ***** Dina l-a denigrat în scris în rețeaua de socializare „Facebook" pe portalul Ziarului de Gardă, unde în discuții au participat mai multe persoane atât din rândul avocaților precum din societatea civila etc., aceste denigrări conțineau următorul text: „*Nadejda Ochsner mergeți și depuneți o plângere pe el la Comisia de Etică dacă a-ți avut de suferit din partea acțiunilor sau inacțiunilor lui. Este o persoană foarte obraznică, în ședințe are un comportament inadecvat*".

Afirmă că, la 31 decembrie 2020, a expediat în adresa pârâtei o cerere prealabilă în vederea respectării procedurii prealabile și acordându-i acesteia

posibilitatea de a dezminți informația publicată în termen de o zi, prin aceeași modalitate în care a publicat informația menționată.

Comunică că, la 20 ianuarie 2021 a recepționat scrisoarea cu aviz expediată ca nereclamată, ceea ce presupune că calea prealabilă a fost respectată și în cazul nerecepționării cererii prealabile.

Relevă reclamantul că, în urma postării informației menționate, pârâta abuzând de statutul de avocat pe care îl deține l-a defăimat în public, iar acest mesaj i-a denigrat imaginea și reputația profesională în fața colegilor avocați, judecătorilor, procurorilor e.t.c, inclusiv a clienților ce le reprezintă interesele în instanțele de judecată.

Susține că, mai mult, avocata ***** Dina, a răspândit informații false care îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională, cu privire la fapte și judecăți de valoare, fără substrat factologic suficient, or, pârâta la 29 decembrie 2020, abuzând de statutul de avocat deținut, indicând direct la persoana reclamantului, l-a acuzat că chipurile ar fi „*o persoană foarte obraznică, în ședinte are un comportament inadecvat*”, cu referire la judecățile de valoare fară substrat factologic suficient, pe care pîrîta ***** Dina le-a răspândit, or acestea îi lezează demnitatea, onoarea și reputația profesională.

Notează că, având în vedere că judecățile de valoare, relatările cu privire la fapte și informațiile defăimătoare răspândite de pârâtă publicului larg, sunt false având și un caracter defăimător, prin care a permis identificarea persoanei sale, vizate în informațiile menționate, prin urmare acțiunile pârâtei în răspândirea acestor informații false, cu privire la fapte și prejudecăți de valoare fără substrat factologic suficient i-a fost lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională, prin urmare consideră că în temeiul art.7 al Legii nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, urmează să fie restabilit integral în drepturile lezate de pe urma acțiunilor ilegale ale Dinei *****.

Astfel, raportând circumstanțele de fapt la normele de drept în vigoare, relevă că defăimarea a avut loc la 29 decembrie 2020, cererea prealabilă fiind depusă la 31 decembrie 2020 în termenul legal de 20 zile de la defăimare, or termenul de examinare a cererii prealabile de 5 zile fiind până la 05 ianuarie 2021, iar termenul de satisfacere a cererii prealabile fiind până la 20 ianuarie 2021.

Accentuează că, sub aspectul prejudiciului moral având în vedere suferințele psiho-emoționale profunde provocate de pârâtă, într-o manieră în care i-a fost lezată nu doar onoarea și demnitatea, dar și reputația profesională de avocat, îl

evaluează ca fiind echitabil într-un echivalent bănesc egal cu 100 000 lei.

În consecință, având în vedere circumstanțele de fapt indicate supra, reține că declarațiile menționate și maniera arogantă care au fost exprimate de către pârâtă, arătând direct la persoana reclamantului sunt intenționat defăimătoare, constituind insultarea, calomnierea și amenințarea avocatului în legătură cu atribuțiile sale profesionale, constituind o intervenție nejustificată și o imixtiune în exercitarea profesiei de avocat.

Afirmă că, în interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care o persoană se comportă în societate. Respectiv, orice atingere adusă demnității și reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

Indică că, într-o societate democratică când se ridică problema apărării drepturilor și intereselor legitime ale persoanei nu contează statutul persoanei pârâte, chiar și avocații sunt impuși la respectarea acestor garanții ale drepturilor fundamentale ale omului, iar o asemenea garanție este consfințită cu valoare de principiu în art. 13 CEDO, inclusiv art. 10 CEDO.

Solicită obligarea Dinei ***** să dezmintă informația defăimătoare, prin aceeași modalitate sau prin orice alt mijloc care ar face cunoscută dezmințirea informației defaimătoare persoanelor cărora a fost răspândită informația defaimătoare, cu dezmințirea informației defaimătoare și să prezinte scuze publice în modul următor: ”*Eu, ***** Dina, dezmint declarațiile făcute public în adresa D-lui ***** Iuri, la 30 decembrie 2020, în rețeaua de socializare Facebook, pe portalul Ziarului de Gardă https://m.facebook.com/story.php?story fbid=1 01573102018224 34&id=1 62212342433 și precizez că declarațiile mele despre ***** Iuri în rețeaua de socializare Facebook, sunt relatări false cu privire la fapte și judecăți de valoare fără substrat factologic suficient, motive pentru care, îmi exprim scuze publice D-lui ***** Iuri pentru aceste declarații false și intenționat defăimătoare*”; - Încasarea din contul Dinei ***** în beneficiul lui a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral; - Constatarea încălcării drepturilor și libertăților reclamantului ***** Iuri, prin răspândirea informațiilor false pe site-ul de socializare Facebook pe portalul Ziarului de Gardă

https://m.facebook.com/story.php?story fbid=1 0157310201822434&id=1 62212342433.

Aprecierea primei instanțe:

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru, din 23 ianuarie 2023, cererea de chemare în judecată depusă de ***** Iuri a fost respinsă ca neîntemeiată.

Argumentele apelantului:

La 17 februarie 2023, prin intermediul poștei electronice, ***** Iuri a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru, din 23 ianuarie 2023, iar la 25 mai 2023 a depus apel motivat, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul expus.

În motivarea apelului s-a invocat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, iar normele de drept material și normele de drept procedural au fost încălcate și aplicate eronat.

Astfel, apelantul a menționat că, textul redat de către avocatul ***** Dina în rețeaua de socializare „Facebook” pe portalul Ziarului de Gardă, este defăimător deoarece conține afirmații negative și denigratoare despre avocatul ***** Iuri într-un context public.

Consideră că, acuzațiile de comportament inadecvat și obrăznicie sunt subiective și pot afecta reputația și credibilitatea lui. Din perspectiva impactului asupra avocatului ***** Iuri, textul poate afecta reputația și credibilitatea sa în rândul clienților și colegilor săi. Cu toate acestea, prima instanță nu a ținut cont de cele specificate și a pronunțat o hotărâre neîntemeiată și nemotivată, încălcând astfel condițiile art. 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

În context, reiterând circumstanțele de fapt reflectate în cererea de chemare în judecată, apelantul a menționat că intimata l-a defăimat, răspândind informații false care-i lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională, fără a avea un substrat factologic suficient.

Astfel, având în vedere că judecățile de valoare, relatările cu privire la fapte și informațiile defăimătoare răspândite publicului larg de ***** Dina, prin care a permis identificarea persoanei apelantului, sunt false și au un caracter defăimător, apelantul a remarcat că, prin răspândirea informațiilor false, cu privire la fapte și a prejudecăților de valoare fără substrat factologic suficient, i-a fost lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională, situație care urmează să fie remediată prin prisma art. 7 al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare.

De asemenea, având în vedere suferințele psiho-emoționale profunde provocate de avocatul ***** Dina, într-o manieră în care i-a fost lezată nu doar onoarea și demnitatea, dar și reputația profesională de avocat, apelantul consideră că prejudiciul moral urmează a fi estimat într-un echivalent bănesc egal cu 5 000 lei.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru, a fost pronunțat la 23 ianuarie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 17 februarie 2023, Colegiul civil constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

În ședința de judecată, apelantul ***** Iuri, a susținut argumentele expuse în apel, solicitând admiterea apelului declarat precum a fost formulat, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, sau restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

Intimata ***** Dina fiind citată legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a înaintat repetat o cerere de amânare a ședinței de judecată, motiv din care instanța de apel a respins ca neîntemeiată cererea de amînare a ședinței de judecată și conducându-se în acest sens de prevederile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa părții absente.

Aprecierea instanței de apel:

Ascultând explicațiile participantului prezent la proces, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar și în raport cu prevederile legislației în vigoare, Colegiul civil consideră că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

De asemenea, potrivit art. 373 alin. alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele

apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În esență, după cum rezultă din materialele dosarului, sub postarea paginii oficiale a Ziarului de Gardă din rețeaua de socializare Facebook, din 29 decembrie 2020, au fost lăsate mai multe comentarii ale persoanelor atât din rândul avocaților precum din societatea civilă (f.d.64).

Considerând că prin comentariul lăsat de avocatul ***** Dina, a fost denigrat, la 31 decembrie 2020, ***** Iuri a expediat în adresa acesteia o cerere prealabilă prin care a solicitat dezmințirea informației defăimătoare, prin aceeași modalitate sau prin orice alt mijloc care ar face cunoscută dezmințirea informației defăimătoare persoanelor cărora a fost răspândită.

Astfel, invocând că potrivit avizului de recepție, anexat la materialele dosarului, cererea prealabilă nu a fost recepționată, fiind restituită, iar avocatul ***** Dina, nu a binevoit să soluționeze litigiul iscat, ***** Iuri a depus cerere de chemare în judecată către ***** Dina, solicitând constatarea încălcării drepturilor și libertăților prin răspândirea informațiilor false, obligarea dezmințirii informației defăimătoare și să prezinte scuze publice în modul următor: ”*Eu, ***** Dina, dezmint declarațiile făcute public în adresa D-lui ***** Iuri, la 30 decembrie 2020, în rețeaua de socializare Facebook, pe portalul Ziarului de Gardă https://m.facebook.com/story.php?story fbid=1 015731020182243 4&id=1 62212342433 și precizez că declarațiile mele despre ***** Iuri în rețeaua de socializare Facebook, sunt relatări false cu privire la fapte și judecăți de valoare fără substrat factologic suficient, motive pentru care, îmi exprim scuze publice D-lui ***** Iuri pentru aceste declarații false și intenționat defăimătoare*”, precum și încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 23 ianuarie 2023, Judecătoria *****, sediul Centru, a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ***** Iuri.

Instanța de apel consideră că hotărârea sus-menționată este legală și întemeiată, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.32 al.(1), (2) din Constituția Republicii Moldova, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gîndirii, opiniei, precum și

libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

Potrivit art.16 alin.(1) din Codul civil, orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, orice persoană este în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspândit-o nu dovedește că ea corespunde realității.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel menționează că potrivit alin.(8) al articolului sus-menționat, orice persoană în a cărei privință a fost răspândită o informație ce îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională este în drept, pe lângă dezmințire, să ceară repararea prejudiciului material și moral cauzat astfel. Cuantumul despăgubirilor pentru prejudiciul moral trebuie sa fie rezonabil și să se determine ținîndu-se cont de: a) caracterul informațiilor răspândite; b) sfera de răspândire a informațiilor; c) impactul social asupra persoanei; d) gravitatea și întinderea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate; e) proporționalitatea între acordarea despăgubirilor și gradul în care reputația a fost lezată; f) gradul de vinovăție al autorului prejudiciului; g) măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate; h) publicarea rectificării, replicii sau dezmințirii până la pronunțarea hotărârii judecătorești; i) alte circumstanțe relevante pentru cazul dat.

De asemenea, conform art. 3 alin. (1), (2) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează.

Art.4 al.(1) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, (1) Statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica mass-media să răspîndească informaţii de interes public decît în condiţiile legii. (2) Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public şi de a efectua, în conformitate cu responsabilităţile sale, investigaţii jurnalistice în probleme de interes public. (3) Pe lîngă garanţiile prevăzute la art.3, libertatea de exprimare a mass-mediei admite şi un anumit grad de exagerare sau chiar provocare, cu condiţia să nu se denatureze

esenţa faptelor.

În baza art.6 al.(1) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are libertatea de a primi informaţii de interes public prin intermediul mass-mediei. (2) Apărarea onoarei, demnităţii sau reputaţiei profesionale nu poate prevala asupra libertăţii publicului de a primi informaţii de interes public.

Conform art. 7 alin. (1)-(3) al aceleiași Legi, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

În conformitate cu art.10 din aceiași lege, (1) Orice persoană are dreptul la respectul vieţii private şi de familie. (2) Dreptul la respectul vieţii private şi de familie nu se extinde asupra informaţiilor despre viaţa privată şi de familie răspîndite cu acordul expres sau tacit al persoanei sau obţinute în locurile publice cînd persoana nu poate conta, în mod rezonabil, pe intimitate. (3) Nimeni nu poate fi tras la răspundere pentru că a făcut publice informaţii despre viaţa privată şi de familie a persoanei dacă interesul public de a le cunoaşte depăşeşte interesul persoanei vizate de a nu răspîndi informaţia. (4) În cazul răspîndirii informaţiei despre viaţa privată şi de familie cu încălcarea prevederilor alin.(3), persoana poate solicita exprimarea scuzelor şi compensarea prejudiciului moral şi material cauzat.

Potrivit art. 15 alin.(1) și (2) al Legii menționate, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informației și/sau persoanei juridice care a răspîndit-o rectificarea sau dezmințirea informației defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor și compensarea prejudiciului cauzat. În caz de deces al persoanei defăimate, cererea prealabilă se depune de către persoana interesată. Cererea prealabilă se depune în termen de 20 de zile de la data la care persoana a aflat sau trebuia să afle despre informația defăimătoare. Acesta este un termen de prescripție. La împlinirea unui an din ziua defăimării, persoana nu poate solicita repunerea sa în termenul de depunere a cererii prealabile.

În temeiul art. 24 alin. (1), (2) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informația; b) informația îl vizează și este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și cuantumul prejudiciului cauzat.

Pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspândită este de interes public.

De asemenea, conform art. 10 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

În conformitate cu § 2 al art. 10 din Convenție, exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

La caz, Colegiul civil reține că apelantul ***** Iuri pretinde a fi defăimătoare și care-i lezează onoarea și demnitatea, mesajul lăsat de către ***** Dina, sub postarea paginii oficiale a Ziarului de Gardă din rețeaua de socializare Facebook, din 29 decembrie 2020, cu conținutul: ”*Nadejda Ochsner mergeți și depuneți o plângere pe el la Comisia de Etică dacă a-ți avut de suferit din partea acțiunilor sau inacțiunilor lui. Este o persoană foarte obraznică, în ședințe are un comportament inadecvat*”.

Cu referire la circumstanțele cauzei și pretențiile reclamantului/apelant din acțiune, Colegiul civil reține că în practica sa, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a făcut distincții între declarații de fapt și judecăți de valoare. În timp ce

existența faptelor poate fi dovedită, adevărul judecăților de valoare nu poate fi dovedit.

În aceiași ordine de idei, potrivit art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare definește noțiunile ca: - judecată de valoare - opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit. Judecată de valoare fără substrat factologic suficient - judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate.

Mai mult ca atît, instanța de apel concluzionează că și atunci când o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea unei imixtiuni poate depinde de faptul dacă există o bază faptică suficientă pentru declarația respectivă.

Conform jurisprudenței CEDO - pedepsirea unui jurnalist pentru că sprijină răspândirea afirmațiilor făcute de o altă persoană ar stânjeni serios contribuția presei la discutarea chestiunilor de interes public și nu ar trebui acceptată decât dacă este justificată de motive serioase legate de acea situație particulară (Jersild vs Danemarca, hotărârea din 23 septembrie 1994, Seria A nr.298, § 35).

Reieșind din circumstanțele constatate, instanța de apel menționează că mesajul lăsat de către ***** Dina, sub postarea paginii oficiale a Ziarului de Gardă din rețeaua de socializare Facebook, din 29 decembrie 2020, care se pretinde a fi defăimător pentru ***** Iuri, reprezintă nu altceva decât niște judecăți de valoare, or, cerința de a dovedi adevărul judecăților de valoare, încalcă însăși libertatea de opinie, care este o parte fundamentală a dreptului asigurat de articolul 10 al Convenției (cazul Jerusalem vs Austria, nr.26958/95, par.42, CEDO 2001-11).

În aceiași ordine de idei, luînd în considerație activitatea avocatului și mediatizarea persoanei acesteia prin intermediul mai multor posturi de televiziune, instanța de apel apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond cu referire la interesul public, or, comentariile la subiectul în cauză au constituit și reprezintă o preocupare a societății civile.

Suplimentar, instanța de apel menționează că libertatea presei este o componentă esențială a libertății de exprimare și de informare. Presa are un rol preeminent în informarea publicului asupra problemelor de interes public și trebuie să aibă o anume libertate de decizie atunci când comentează unele chestiuni de interes politic sau public.

Prin urmare, nu este necesară interferența în libertatea de exprimare în privința declarațiilor invocate a fi defăimătoare, or, dreptul la libertatea de exprimare este

aplicabil nu numai în cazul unei “informații” sau “idei” care sunt primite în mod favorabil sau privite ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență, dar și în cazul în care ofensează, șochează sau deranjează statul sau orice parte a comunității

În altă ordine de idei, după cum corect a remarcat și prima instanță, sintagma „*comportament obraznic*” nu poartă un caracter defăimător, iar ”*comportament neadecvat*” de asemenea nu denotă o defăimare a persoanei, deoarece un comportament inadecvat este echivalent a unui comportament ne corespunzător, nepotrivit.

Instanța de apel ține să precizeze că nici propoziția ”*Nadejda Ochsner mergeți și depuneți o plângere pe el la Comisia de Etică dacă a-ți avut de suferit din partea acțiunilor sau inacțiunilor lui*” nu poate fi catalogată drept informație falsă cu caracter defăimător, or, în esență aceasta poartă un caracter de recomandare/îndrumare.

Astfel, instanța de apel consideră întemeiată concluzia primei instanțe și nu poate reține argumentele apelantului cu referire la lezarea onoarei și demnității lui, în urma plasării unui comentariu sub postarea paginii oficiale a Ziarului de Gardă din rețeaua de socializare Facebook, din 29 decembrie 2020, or, nici în cadrul instanței de fond și nici în instanța de apel, nu au fost prezentate careva probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine că onoarea, demnitatea sau reputația profesională a reclamantului/apelant a fost afectată, prin mesajul pârâtei/intimată.

Colegiul civil consideră neîntemeiate argumentele apelantului cu referire la procedura de acumulare/apreciere a probelor, or, potrivit art. 119^1 alin.(2) din Codul de procedură civilă, proba care nu a fost prezentată în condițiile alin.(1) nu va mai putea fi administrată pe parcursul procesului decât în cazul în care: b) participantul a fost în imposibilitate de a prezenta proba în termen; c) administrarea probei nu duce la întreruperea ședinței.

La caz, cel puțin, omiterea procedurii de prezentare la materialele cauzei a probelor, în termenii specificați de apelant, nu au periclitat mersul procesului de judecată, de altfel, aprecierea acestora a fost făcută de către prima instanță pentru a nu admite încălcarea drepturilor părții adverse la apărare.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel apreciază ca întemeiată concluzia primei instanțe și, respectiv, consideră irelevante pretențiile apelantului privind obligarea de a exprima scuze, deoarece, potrivit art. 33 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, la examinarea cererii de

chemare în judecată cu privire la apărarea vieții private și de familie, instanța de judecată va stabili dacă interesul public de a cunoaște această informație depășește interesul persoanei vizate de a nu răspândi informația. Dacă se constată că cererea de chemare în judecată este întemeiată, la cererea reclamantului, instanța de judecată, prin hotărâre judecătorească, obligă pârâtul să își ceară scuze și, după caz, să compenseze prejudiciile cauzate.

Reiterând concluziile primei instanțe, Colegiul civil evidențiază că, în privința constatării încălcării dreptului la respectarea onoarei și reputației profesionale prin adresarea expresiei injurioase și publicarea articolelor nu și-au regăsit confirmare din materialele cauzei, de altfel, norma legală citată supra, condiționând obligarea părții să aducă scuze publice, în cazul constatării că cererea de chemare în judecată este întemeiată.

Totodată, instanța de fond just a respins și cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, or în cazul respingerii cerințelor principale urmează a fi respinse și cerințele subsecvente.

Suplimentar, instanța de apel consideră oportun de a menționa că autoritatea judecătorească înfăptuiește justiția în scopul apărării și realizării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice/juridice, pe principiile egalității și echității în drepturi, în temeiul legislației în vigoare, iar în lipsa textului de lege expres sau apropiat după care se conduce în rezolvarea cauzelor judiciare, instanța recurge la analogia dreptului sau la aplicarea principiilor fundamentale.

În acest sens, este de reținut, că potrivit art.372 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță, iar potrivit art.373 alin. alin. (1) și (2) din Cod, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

În conformitate cu art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art.122 alin.(1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În context, Colegiul civil menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

În acest sens, pe lângă faptul că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, a fost constatată netemeinicia pretențiilor înaintate de ***** Iuri, Colegiul civil remarcă că apelantul doar a făcut o sinteză a normelor legale și circumstanțele de fapt deja constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că ”...art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succed...”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, care ar duce la anularea actului judecătoresc atacat cu apel.

În concluzie, instanța de apel apreciază drept neîntemeiate argumentele apelantului, cărora li s-a dat o apreciere corectă și în prima instanță.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a adoptat o hotărîre legală, întemeiată și bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar cererea de apel este una nefondată, instanța de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a), art.390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ,

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de ***** Iuri.

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 23 ianuarie 2023,

emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** Iuri către ***** Dina, cu privire la apărarea onoarei, demnității, și reputației profesionale, obligarea dezmințirii informației răspândite și repararea prejudiciului moral.

Decizia este definitivă, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei motivate.

Președintele ședinței,
Judecătorul Ana Panov

Judecătorii Angela Braga

Viorica Mihaila